

Letošnji velesejem prekosil vse dosedanje

Število posetnikov je znašalo nad 100.000 — Pretežna večina razstavljalcev z uspehom zelo zadovoljna

Ljubljana, 10. junija. Letošnji velesejem je bil včeraj zaključen. Včeraj smo imeli prvič letos poletno vročino, ki pa na poset velesejima ni prav nič vplivala. Z dopoldne je sejmšče oživilo, popokne je bil pa zopet tak naval, da je bilo težko hoditi po paviljonih. Z prve dni je kazalo, da bo letošnji velesejem v vsakem pogledu daleč prekosil vse dosedanje in ob zaključku se je res pokazalo, da je uspeh večji, nego so mogli pričakovati celo največji optimisti. Število posetnikov je znašalo včeraj okoli 20.000. Z zadovoljstvom moremo ugotoviti, da je bil letošnji velesejem tako zaseden in tako bogato založen z najraznovrstnejšim blagom, kakor še nobeden dosedanj. Ne samo vsi razstavljalci, ampak tudi vse obsežni prostor med paviljoni je bil skoro do zadnjega kotička natrpan z najrazličnejšimi kmetijskimi stroji in napravami, ki so bile večinoma v obratu, avtomobili in avtobusi, ki jih ni bilo mogoče spraviti v paviljone in z najrazličnejšim razstavnim blagom, ki se je lahko razstavilo na prostem. Naše mizarstvo, znano po solidnosti in dovršenosti izdelkov ter po zmernih cenah, je letos še v večji meri kakor doslej pokazalo, da je vseskozi na viško moderne umetnostne obrti. Bogato je bila založena tudi razstava gospodarstvenih strojev. Naš kmetovalec je imel priliko spoznavati prednosti različnih tipov in videti, kako delujejo ti stroji v obratu. Bogata je bila tudi razstava industrijskih in obrtnih strojev, zlasti strojev za obdelovanje lesa in pletilnih strojev, dalje avtomobilskih razstav, oddelki modnega blaga, modnih potrebščin, radio aparatov itd. Kupci so bili z organizacijo prireditve in izbiro vzorcev zadovoljni, pritožbe so prispale upravi samo radi premale udeležbe tekstilne in usnjarske industrije ter lesnih polfabrikov. Tudi je bilo veliko povpraševanje po strojih in orodju za opremo mlinov, ključavničarskih in kovaških delavnic, katerih letos žal ni bilo na velesejmu.

Veliko zanimanja je vzbudila tudi uspešna razstava meščanskih šol Slovenije, higijenska razstava ter razstava perutnine in plemenitih kuncv.

Na IX. ljubljanskem vzorčnem velesejmu je razstavilo 734 tvrdk, od teh 215 izozemskih in sicer: Amerika: 15, Anglija 24, Avstrija: 59, Belgija: 10, Brazilija 1, Čehoslovaška 12, Danska 1, Francija 7, Holandska 2, Italija 16, Madžarska 12, Nemčija 71, Švedska 2, Švica 3.

Razstavljalci so bili razdeljeni v 20 glavnih blagovnih skupin. Na pismene in ustne vprašanja o uspehu letošnjega velesejma je uprava velesejma prejela od razstavljalcev izjave o uspehu, katere so strogo razvrščene sledeče:

	zelo zadovoljni	zadovoljni	manj zadovoljni
ke in ščetarstvo	38%	41%	21%
Strojna industrija	52%	33%	15%
Izdelki iz železa in jekla	37%	59%	4%
Ostali kovinski izdelki	31%	69%	—
Poljedelski stroji in orodje	90%	10%	—
Avtomobili, bicikli, vozovi itd.	26%	46%	28%
Elektrotehnika in razsvetljava	50%	50%	—
Kozmetika, farmacevtski in kirurški izdelki	70%	20%	10%
Papirna industrija, kartonaža, pisarn. potrebšrine	30%	40%	30%
Pohištvo, stan. oprema	75%	25%	—
Ostala lesna industrija	60%	32%	8%
Usnje, konfekcija usnja	25%	26%	49%
Tekstilna industrija, konfekcija, kožuhovina, perilo	65%	20%	15%
Klobuki, elamniki, košarstvo, veznine, čipke in ščetarstvo	38%	41%	21%

Mestna plinarina in njeno obratovanje

Iz referata načelnika finančnega oddelka g. Ivana Tavčarja na proračunski seji občinskega sveta

Proračun mestne plinarne za leto 1929 izkazuje potrebščine Din 3.023.131.— in pokritja Din 3.073.902.— torej prebitka Din 50.771.— ki bi ga morala praviloma izročiti mestni občini, ker pa ima plinarina še nepokrito izgubo iz prejšnjih let, se bo porabil v delno kritje teh izgub.

Plinarina plačuje mestni občini za upravnostne stroške Din 4.606.— in za pokojninski fond Din 32.550.—.

Poslovno poročilo

mestne plinarne za preteklo leto omenja med drugim:

Celoten inkaso za plin je znašal v letu 1927 Din 2.060.589,25, v letu 1928 pa Din 2.486.349,75. — Oddaja plina privatnim strankam v ckm leta 1927 je bila 832.763 m³, leta 1928 pa 875.071 m³.

Cestna razsvetljava

je porabila leta 1927 381.637 m³, leta 1928 425.016 m³, ker je cestna razsvetljava pomnožena in zboljšana z več plinskimi obločnicami. Cestna razsvetljava se je pomnožila za 20 novih svetilk. 198 svetilk se je uredilo s prižiganjem in ugašanjem na pritisek tako, da je centrum mesta naenkrat prižigano, in sicer v času, ko se da v plinarni v to svrhu višji pritisk. Izmenjava se starih svetilk z ročnim prižiganjem se bo nadaljevala tudi še v letošnjem letu, tako da bo imelo vse mesto v dveh letih moderno urejeno plinsko razsvetlavo.

Cestno plinsko omrežje

se je v preteklem letu razširilo za 2.018 m. Iz izkupička za plin od vsakega konzumenta smo torej napravili 15 m novega omrežja! Cestno omrežje brez priključkov na

Lončena roba, majolike, fajanse, steklo	35%	5%	15%
Draguljarstvo, fina mehanika, optika, gravirji, fotografske potrebščine	60%	40%	—
Kemična industrija	60%	30%	10%
Industrija živil	80%	20%	—
Stavbarstvo	65%	35%	—
Glasba, radio	40%	20%	40%
Razno	75%	25%	—
	53,20%	34,55%	12,25%

Od vseh razstavljalcev je bilo 547 industrijskih in obrtnih podjetij, 187 pa trgovskih. Razstavljalci so napravili pomembnejše zaključke, porazvrščeni po strokah s sledečimi deležami:

Pletilni stroji, stroji za obdelovanje lesa, cevjarstvo, stroji, regulatorji, lokomobile, računski in šivalni stroji: Hrvatska, Bosna, Slavonija, Srbija, Slovenija. Peči, štedilniki, kotli, tehnične: Hrvatska, Slavonija, Slovenija.

Plombe, jedilno orodje, cevi in pripadajoče: Hrvatska, Srbija, Slovenija. Poljedelski stroji: Hrvatska, Bosna, Slovenija, Srbija, Banat.

Avtomobili: Banat, Bačka, Srbija, Slavonija, Hrvatska, Slovenija, Dalmacija. — Vozovi: Slovenija. Kosmetika: Cela Jugoslavija. Papirna industrija, pisarniške potrebščine, kartonaža: Slovenija, Bosna, Srbija, Banat, Hrvatska, Dalmacija. Pohištvo Slovenija, Slavonija, Srbija, Hrvatska, Dalmacija. Ostala lesna industrija, posebno intarzijske: Hrvatska, Bosna, Slovenija. Konfekcija usnja: Slovenija. Tekstilna industrija in konfekcija, vrvarski izdelki, perilo, kožuhovina: Cela Jugoslavija. Ščetkarstvo, veznine, čipke: Cela Jugoslavija. Zrcala, lončena roba: Slovenija, Slavonija, Banat, Hrvatska. Galanterija, gravestvo, fina mehanika, fotografske potrebščine: Slovenija, Hrvatska, Slavonija, Dalmacija. Kemična industrija: Slovenija, Slavonija, Hrvatska. Industrija živil: Cela Jugoslavija. Stavbarstvo: Cela Jugoslavija. Radio aparati, harmonike, glasovirji: Slavonija, Srbija, Hrvatska, Dalmacija, Primorje, Bosna, Razno: Cela Jugoslavija.

Gibanje razstavljalcev od leta 1921 naprej je bilo sledeče: 1. 1921: skupno število: 470 (domači 441, izozemski 29); leta 1922: sk. št. 684 (dom. 585, izoz. 150); leta 1923: sk. št. 776 (dom. 585, izoz. 191); leta 1924: sk. št. 726 (dom. 535, izoz. 101); 1. 1925: sk. št. 623 (dom. 480, izoz. 143); 1. 1926: sk. št. 646 (dom. 505, izoz. 141); 1. 1927: sk. št. 623 (dom. 500, izoz. 123); 1. 1928: sk. št. 706 (dom. 534, izoz. 172); 1. 1929: sk. št. 734 (dom. 519, izoz. 215).

Obiskovalcev je bilo 105.000. Od teh je dohotopilo na podlagi sejmske legitimacije iz oddaljenih krajev države, ozir. inozemstva, torej kupcev 13.000, in sicer: iz Slovenije in Prekmurja 29,5 %, Hrvatske 14,3, Slavonije 3,5, Dalmacije 4,6, Banata, Bačke 4,8, Srema 1,1, Vojvodine 6,9, Bosne, Hercegovine 7,3, Srbije 17,4, Macedonije 1,9, Črne gore 0,9 odstotka, skupaj 92,2 odst., inozemcev 7,8 odst.

Inozemski posetniki so dospeli zlasti iz Avstrije, Čehoslovaške, Italije in Nemčije, pa tudi iz Bolgarije, Rumunije, Francije, Anglije, Ogrske, Grške, Turčije, Japonske, Združenih držav ameriških in Brazilije. — Razstavljalci in obiskovalci so odhajali iz velesejma zadovoljni. Kritika domačega in inozemskega časopisja, gospodarskih in javnih krogov je bila najboljša.

Jubilejni X. mednarodni vzorčni velesejem v Ljubljani se vrši leta 1930. prvi teden meseca junija.

Od 31. avgusta do 9. septembra 1929 pa se vrši IV. velesejmska prireditve »Ljubljana v jeseni«.

Tak cenik je bil Ljubljani potreben, ker smo imeli zelo mnogo konzumentov, ki so porabili mesečno le 5—6 ckm plina. Pri takih odjemalcih so znašali naši režijski stroški več kot pa je znašal celotni inkaso. Teh strank imamo sedaj prav malo! »Cena plinu je previsoka,« to se sliši največkrat. Nižje cene nima nobeno mesto v Jugoslaviji in tudi v Nemški Avstriji in Nemčiji imajo le prav velika mesta, kot Dunaj, Berlin, Monakovo in Lipsko nižjo ceno kot mi. S temi mesti pa se ne moremo primerjati, ker porabijo na dan toliko plina kot Ljubljana v celem letu!

V Jugoslaviji so sledeče cene za plin: Zagreb (3kratni konzum v primeri z Ljubljano) Din 2.80, Osijek enako veliko plinarstvo kot naša Din 4.—, Maribor Din 3.—, Sarajevo Din 2.50, Split (ima najcenejši prejem, ker odpade transport po železnici) Din 2.50. Manjše plinarne ne pridejo za primerjavo v poštev! Dunaj avstr. S. O. 19 — Din 1.52, Berlin RM. O. 11 — Din 1.52, Monakovo RM 0.12 — Din 1.68.

Cena plinu pri nas je le relativno previsoka, ker so dohodki prebivalstva nizki. Plače drž. uradnikov še daleko niso tako visoke, da bi mogel uradnik plačati za kurjavo v kuhinji Din 200.— na mesec (ako ima kopalnico in plinski štedilnik). V tem leži jedro trditve, da je plin pri nas predrag. Kdo kuha in kaj se kuha, odločuje za mesečni račun plina.

Cenejša plina ne moremo oddajati, ker moramo kupovati prejem za 47 % dražje kot bi bilo po zlati valuti. Oddajamo pa plin že sedaj cenejši kot pa je bil pred vojno (Kr. 0.28 — Din 3.08).

Kvaliteta plina je dobra in odgovarja po sestavi smernicam, sklenjenim na plinarniškem sestanku v Krümhüblu leta 1925. Teh smernice se drže vse plinarne v Nemčiji (seveda po možnosti).

Obratovanje in možnost oddaje

Plinarina v stanju kot je sedaj lahko oddaja največ 8000 ckm dnevno. V preteklem letu je bil najvišji dnevni konzum 5.900 ckm. V tekočem letu pa bo najvišji konzum gotovo 6500 do 6800 ckm. Ako računamo, in to lahko mirno pričakujemo, da bo prirastek v teh dveh letih enak, bomo dosegli l. 1930 konzum, ki bo v zimskih mesecih dosegal popolnoma celotno kapaciteto. Ze sedaj obratujemo v zimskih dneh brez rezerve, rezerva obstoja le v tem, da imamo vsak dan 8 ur časa za eventualna popravila. V tem času pa večjih popravil ne moremo napraviti. Potrebno je torej, da se že sedaj misli na možnost postavitve novih peči, ker sedanje zadostujejo le še največ za dve leti, pri zelo pazljivem in natančnem obratovanju.

Mesto Ljubljana porabi še vedno zelo malo plina. Ako računamo število prebivalstva na 60.000, pride na 1 prebivalca na leto 25 ckm plina. V drugih enako velikih mestih pa se porabi 60—80 ckm. V velikih mestih pa celo do 200 ckm. Potrebno je torej, da se plin uvede v vsa gospodinjstva in kjer je mogoče tudi v industriji. Industrija je vedno bolj na periferiji mesta, kjer nimamo plinskih vodov. Zasebne stranke pa iz preje navedenih vzrokov ne morejo plačati instalcijskih stroškov. Ako hočemo, da uvedemo plin v vsa stanovanja (na Dunaju ima vsaka druga hiša plin, pri nas vsaka 15.) moremo instalacije izvršiti na naš račun, stranka naj plača samo mesečno najemščino, kot jo plačuje sedaj za plinomer. S tem bomo dosegli visok konzum pri skoro enaki generalni režiji in pa gotovost, da se bo moderno zgrajena plinarina mogla amortizirati. Ko se bodo gradile nove peči, pridejo v poštev le komorske peči, v katerih je obrat pri veliki produkciji (10.000 ckm dnevno) zelo poceni.

Predlog za izvrševanje instalacij proti najemščini je bil že predložen, radi pomankanja kapitala pa se ni uresničil. Po vdarjam, da delajo po tem načinu vse plinarne, na čelu jim Dunaj in Linz v Nemški Avstriji, in sicer z zelo dobrim uspehom. Tudi Zagreb deluje slično.

S povečavo plinarne bo mogoče tudi misliti na predelavo odpadnih produktov kot na amonijak, ki je zelo iskano umetno gnojilo. Čim večja je produkcija in oddaja plina, tem večja je tudi rentabilnost celoga podjetja.

V tekočem letu se bodo izvršila sledeča dela: Podaljšanje cestnega voda v Moste do tovarne »Saturnus«, morda tudi v tovarno Jugosteyer v Šiški, popravilo cestnega voda po Karlovski cesti (ki je na več krajih že počil in ki je prešibak), pojačanje voda čez St. Jakobski trg do Florjanske ulice. V plinarni sami pa ne bo nobenih večjih popravil. V tem letu je potrebno, da se reši vprašanje, ali ostane plinarina na tem kraju ali pa se prenese drugam, ko se bo postavljala nova peč za plinarino.

Letni zaključek

za leto 1928 izkazuje čistega dobička 276.206 Din. Dobiček krije še zadnji ostanki izgube iz leta 1925, tako da je izguba s tem poravnana.

V tekočem letu bomo zopet pogosto prejeli javno kuhanje na plinu, da se gospodinjstva varčnega in cenemega kuhanja na plinu, da s tem povišamo konzum pri obstoječih strankah.

Beležnica

KOLENDAR.

Danes: Ponedeljek 10. junija 1929; katoliški: Marijeta; pravoslavni: 28. maja 1929, Dostana.

DANAŠNJE PRIREDITVE.

Opera in drama: Zaprti. Kino Matice: Nemoralna. Kino Ideal: Črni pirat.

DEŽURNE LEKARNE.

Danes: Sušnik, Marijin trg; Kuralt, Gosposvetska cesta.

— A. S. K. Primerje, lahkoatletiki vajbo se vsi na redne treninge, kateri se vršijo v torek, sredo in petek. Določili se bodo tudi atletski sodelujejo pri meitingu Železničarjev v Mariboru. Načelnik.

Ljubljana nekdanj in sedaj

(Razgled z ljubljanskega Grada. Pokrajinski oris s panoramo. Spisal Jos. Westar, panoramo narisal Pet. Zmitek. Založila mestna občina Ljubljana.)

Prav lična knjižica s 65 stranimi teksti, ki bi je ne smela pogrešati nobena ljubljanska rodbina. Ljubezen do našega mesta in do naše domovine jo je napisala, ljubezen in ponos bo vzbujala vsakemu čitatelju. In prav vsakdo se začudi in prizna: »Saj nisem niti slutil, koliko zanimivosti, lepote in poezije se razgrinja pogledom z ljubljanskega Grada.« Stara je resnica, da svojega najbližjega skoraj prav nič ne poznamo in ga zato ne cenimo.

Koliko je Ljubljana starih in mladih, ki vedo, da je Ljubljanski Grad edinstvena točka po svojem položaju in razgledu v vsi Evropi? Koliko Vas je, rojaki, ki se zavedate, da se z našim Gradom ne morejo meriti ne graški Schlossberg, ne Hohensalzburg, ne praški Hradčani in ne krakovski Wawel? Nobena teh holmov ne nudi niti tako razsežne, niti tako pestro raznolične pokrajinske slike. S ploščadi na našem grajskem stolpu imaš lahko ob jasni razgled, kakor ga ni v naši državi z nobene mestne postojanke s približno isto vzpetostjo.

Nadzornik Wester je torej izvršil vse hvale vredno delo. Predložil nam je Ljubljano in vso okolico v krajeplinem pogledu in obenem opozoril na premnoge turistične, zemljepisne, zgodovinske, umetniške in sploh kulturne zanimivosti, ki so v zvezi z mestom in s pokrajino. Izvršil je to imejtno, vedno živo, nikdar suhoparno, s pogledom slikarja in srcem poeta, z natančnostjo pedagoga in zanosom navdušenega turistu. Vse zgodbeno, plastično ter v lepem jeziku. Knjižica nudi mnogo več, kakor obeta naslov. Ze naslovi povedo vsebino: Položaj Grada. — Pristopi na Grad in obhod po njem. — Mesto in obmestje. — Okolica in obzor: Krinski sektor, Triglavski sektor, Kamniški sektor. — Kulturno-zgodovinski pogledi. — Seznam knjig in spisov, ki lahko služijo temeljitejšemu študiju našega mesta in pokrajine v zemljepisnem, zgodovinskem, geološkem, turističnem in kulturno-zgodovinskem pogledu.

Saj je res ogromno, kaj vse se vidi in kako daleč sega razgled z našega Grada, koliko krajev, cerkev, gradov, razvalin, gor, hribov in holmov. In koliko misli in spominov nam vzbuja ta razgled. Prof. Zmitek je v preprosti, ponazorjalni maniri s tušem narisal v panorami prav vse, kar zbujajo pozornost opazovalca bližnje in daljnje ljubljanske okolice in dodal imenom tudi višine po najnovejših spejalkah. Tako najdeš s tem »Razgledom« v roki z ljubljanskega Grada vsako točko na obzorju, ki te zanima. Za smotno razgledovanje je priporočljivo setanje po hrbtu grajskega holma, začeni od starih (»šanc«) po Grajskem drevedu in nato po Razgledni stezi na severnem robu, ob samem gradu in ob zidani ograji vnanjega dvorišča, kot zaključek pa vzpon na 31 metrov visoki grajski stolp. Tu ti bo Westrov-Zmitkov »Razgled« izvrsten vodnik. Zeleti je le še, da napravi mestna uprava na okrajih vrhu stolpa še orientacijske plošče in gibljiv, dovolj velik daljnogled. In potem se prepričaj, da je pisal resnico J. C. Oblak, da je naša okolica »večen vr lepote in poezije«, in da je Rado Murnik pravilno označil grajski razgled z besedami: »Slika se tod vrši ob sliki in v budoviti, osvajaajoči harmoniji se spajajo mnogoličnost in enovitost, ljubkost in veličastvo.«

Hajd, na Grad, Ljubljanačan, da se napiše lepote! »Glej, stvarnice vse ti ponudi, le jemat' nikar ne zamudi! Našim šolam vseh vrst pa bo »Razgled« lahko izborno služil kot nazorilo pri domoznanskem pouku.

Fr. G.

Ljubljanska porota

Ljubljana, 10. junija.

Oko mu je pokvaril

V soboto popoldne se je zagovarjal pred porotniški posetnik na Količevem Janec Grčar, ki je lani 21. oktobra udaril s sifonsko steklenico Janeza Svetlinu po desnem očesu tako, da je nastalo trajno oslabljenje vida. Na zagovornikov predlog je bila razprava preložena, da dobi sodišče nove dokaze.

Radi goljufije že drugi pred poroto

»Kdor zna, pa zna«, so večkrat dejali znanci Pravstove France, ki je zelo dobro znala prodajati srečke in obveznice vojne škode. Pa je zaropotalo. France je moral pred porotnike in obsojena je bila predlaskim radi goljufije na 1 leto težke ječe.

Pravstova France je šele 19 let stara, doma iz Prebčave blizu Kranja, in je trgovska potnica. Leta 1927 je prodala 2 obveznice vojne škode Matiji Zvanu v Boh. Srednji vasi, in sicer eno za 3000, a drugo pa za 2000 Din. Plačevati bi bil moral mož v obrok, pa je dal en obrok Franci, in sicer 150 Din. Pozneje je možakar zbolel in umrl, žena Micika je pa vse skupaj nekam založila. Pa se je oglasila pri nji 16. decembra France in ji povedala veselo novico, da je večja obveznica zadeta in da dobi Micika 125.000 Din. Na zaostalih obrokkih je zdaj moral plačati Franci 4471 dinarjev. Kmalu je France spet prišla, češ, da je tudi druga obveznica zadeta in da bo dobila ženica še 50.000 Din. Tudi zdaj ji je moral dati za obroke 2918 Din. France se je še večkrat oglasila in opeharila lahkoverno Maričko za 6.398 Din. Lagala jo je, da mora plačati še razne stroške in kolke. Čudno je, da ji je živne naselja tudi ko ji je France pisala, kajti od vse navedene vsote ji je Zvanova poslala po pošti 6109 Din, le ostali znesek ji je osebno izročila.

Kazenskiemu senatu je predsedoval višji svetnik dež. sodišča Antloga, votala sta svetnik Lajovic in sodnik dr. Kravina.

zapisnikar je bil avskultant dr. Dobovšek. Za državno tožilstvo je bil navzoč sodnik Javoršek.

Obtoženka je precej velika, vitka blondinka, simpatične zunanosti. Zagovarja jo odvetnik dr. Ravnihar.

Obtožena pove, da je potem, ko je zvedela, da jo iščejo orožniki, ves prigoljufani denar porabila, vozila se je v Beograd in Zagreb ter se izmikala roki pravice.

Porotniki so edino glavno vprašanje o krivdi obtožene radi hudega goljufije soglasno potrdili, nakar je bila Franja Pravstova obsojena na 3 leta težke ječe z 1 postom mesečno, pa Mariji Sodjevi mora vrtniti prigoljufani znesek.

Nato se je pričela razprava proti Adolfu Gregorinu radi požiga.

Požig

Adolf Gregorin je samski delavec iz Dob. rojen leta 1900. Njegova nezakonska mati je v Ameriki, on pa stanuje pri teti.

Obtožnica navaja, da je imel svojedobno razmerje s pijači in moškim vdano Justino Kržanovo v Dobu. Pa se je z njo skregal, pozneje se spet spoprijaznil, a vendar se je še vedno jezil nanjo, ker je imela tudi druge rade.

Dne 13. maja letos je prišel v Dob spet vasovet H. Kržanovi, ki mu ni hotel odpri, ker je imela drugega vasovalca. Šel je za hišo k drvarnici in zažgal butare, da se mašuje. Zgorela je drvarnica, pa tudi hiša, ki je bila last Ivana Medved. Posetnica je trpela kakih 10.000 Din škode.

Obtoženka je zagovarjal odvetnik dr. Modic. Fant prizna, da je zažgal, izgovarja se pa, da ni imel slabega namena.

Razprava ob zaključku lista še ni bila končana.

Prosveta

Dve akademiji meščanskih šol

Pod naslovom Pomladka rdečega križa so včeraj popoldne in zvečer prirediteli učenci, deklice in dečki meščanskih šol: I. dekliške, II. dekliške, I. deške, II. deške ter Lichtensternove meščanske iz Ljubljane, dalje dekl. mešč. iz Škofje Loke, meščanske šole iz Trbovlj, mešč. šole iz St. Vite, meščanske šole iz Trzica, meščanske šole iz Rakete, torej devet slovenskih meščanskih šol z okoli 499—500 učenci dve slavnostni akademiji ob desetletnici sveteza obsoja.

Programa obeh akademij sta obsegala zborovske nastope a cappella, pevске nastope s klavirjem, rajalne nastope, orkestralne nastope ter monstne nastope združenih pevcev večjega števila zgoraj omenjenih šol.

Ni meč namen opisati in oceniti vsak posamezni nastop, ker so vsi, ki so se prezentirali na odru, storili po svojih močeh pošteno in vrljo vse, kar so le zmogli. V prvi vrsti moramo nad vse pohvalno podčrtati zares velikega poštvovalnega delo strokovnih pevskih učiteljev vseh teh meščanskih šol, med njimi zopet v prvi vrsti močno, plodonosno delo strokovnega učitelja gosp. Fr. Renčarja, ki je postavil poleg pevcev na oder še nadebudne, imponirajoče orkester. Nobena stvar, ki so ji jih ti pevec izvajali, ni preselaga njihovih moči; nasprotno: trdili bi, da so to pevec včeraj s svojimi učitelji pokazali, da so dorasli za glasbeno dosti višje umetniške stvari, kakor pa so jih zamogli v dovolj skudni glasbeni literaturi, namenjeni meščanskim šolam, najti. Z živahnostjo in lahkostjo so v skupnem nastopu odpeli n. pr. Schwabovo »Dobro jutro« ali zbor ciganov iz Jenkove »Vračare«, ki je stal še nedavno kot ena najmočnejših skupnih točk na programu pevcev JPS. Tesno so se približali ti smali pevec odraslim in jih resno opomnili, da jim je treba s podvzetno, potrpehljivo silo napredovati. Kakor rečeno, pa so k tako naglumi in osuplo izvrstnemu napredku v prvi vrsti pripomogli strokovno naobrazeni glasbeni učitelji in s tem postavili glasbeno delo svojih zavodov na tako visoko stopnjo, kakor ni bila pred tem še nikoli. To pa je izredno razveseljujoče dejstvo, kajti to dobo se začela tudi bujen razvoj nove glasbene dobe med nami Slovenci. In spet ima kot pred tridesetimi leti, učitelj v rokah usodo naše slovenske glasbe. Tem rokam jo lahko zaupamo brez skrbi. — d.

Ljubljanska drama uprizori v torek 11. t. m. dramo »Igra hubezn in smrti« za abonentne reda B. To je predzadnja predstava te z adela v letošnji sezoni.

Mater ustrelil iz sočutja

Afera Richarda Corbetta, ki je 8. maja iz sočutja ustrelil v spanju svojo neozdravljivo bolno mater, vzbujala zanimanje cele Francije. Corbettova mati je imela raka na maternici in po mnenju zdravnikov bi bila živela v najboljšem primeru še ne kak mesec. Sin ni mogel več gledati, kako se mati muči in zato jo je v spanju ustrelil. Takoj nato je hotel izvršiti samomor, pa se je samo težko ranil in več mesecev je ležal v policijski bolnici. Zdaj pride pred poroto in obeta se zelo zanimiva obravnava, kajti porotniki bodo morali odgovoriti na pereče vprašanje, ali je dovoljeno neozdravljivo bolnemu prikrašiti muke.

Corbett je poslal iz bolnice pariškemu »Matinu« odprto pismo, v katerem apelira na vse trezno misleče Francoze, naj se izjavijo o njegovem dejanju. Corbett navaja, da je bilo lani v Franciji 40.0

Dnevne vesti.

— **Odlikovana univerza.** Na predlog prosvetnega ministra je kralj odlikoval z redom Sv. Save I. stopnje univerzo v Toulouseu.

— **Izpremembe v naši vojski.** Imenovani so za vršilca dolžnosti načelnika intendature komande vrhške divizijske oblasti dosedanji vršilec dolžnosti pomočnika načelnika intendature iste komande administrativni podpolkovnik ekonomske stroke Josip Luckas, za vršilca dolžnosti načelnika intendature komande varbarske divizijske oblasti dosedanji vršilec dolžnosti pomočnika načelnika intendature iste komande administrativni podpolkovnik ekonomske stroke Josip Brezinač, za vršilca dolžnosti načelnika intendature komande dravske divizijske oblasti dosedanji vršilec dolžnosti pomočnika načelnika intendature komande bregalnške divizijske oblasti dosedanji vršilec dolžnosti pomočnika načelnika intendature komande moravske divizijske oblasti dosedanji vršilec dolžnosti intendanta iste komande administrativni major ekonomske stroke Mirko Vilfan.

— **Iz državne službe.** Imenovani so za šumarskega svetnika in sreskega šumarskega referenta pri sreskem poglavarstvu v Ljubljani šumarski nadinženjer in sreski šumarski referent pri istem poglavarstvu Viktor Novak, za šumarskega svetnika in šefa šumarske uprave v Boh. Bistrici šumarski nadinženjer in šef iste uprave Alojz Rus, za šumarskega svetnika in šefa šumar. uprave v Kranjski gori šumarski nadinženjer in šef iste uprave Franjo Miklavčič, za stalnega uradnika glavne podružnice Državne hipotekarne banke v Ljubljani pripravnik Branko Lilleg, za uradnika podružnice Poštne hranilnice v Ljubljani pripravnik Metod Brezgar; v višjo skupino je pomaknjen ravnatelj rudarske šole v Celju inženjer Korneliji Penjanič; premeščena sta arhivski uradnik Stanko Baydek iz Brezje v Kočevje in Avgust Cermelj iz Kočevja v velikemu županu ljubljanske oblasti.

— **Poslovni večer polkovniku Nedeljkoviču.** V četrtke je priredila Českoslovaško-slovenska liga skupno z organizacijami častnikov, dobrovoljcev in zastopniki 48. praškega pešpolka »Jugoslavija« našemu vojaškemu atašeju v Pragi polkovniku Perli Nedeljkoviču poslovni večer, katerega so se udeležili naš poslanik dr. Anželjnovič, generalni konzul Cvjetiča, več českoslovaških generalov in zastopniki vlade. Imenitna družabna prireditev se je izpremenila v lepo manifestacijo českoslovaško-jugoslovenskega bratstva.

— **Iz »Službenih Novin«.** »Službene Novine« št. 132 z dne 7. t. m. objavljajo zakon o poslovnem redu v državnem svetu in upravnih sodiščih. Kot priloga »Službenih Novin« št. 117 z dne 21. maja je izšel zakon o protokolu o prepovedi uporabe strupenih plinov in bakterioloških sredstev v vojni, ki je bil podpisan pod okriljem Društva narodov v Ženevi 17. junija 1925.

— **Darovi za pogorelee.** K zbirki pri g. velikem županu ljubljanske oblasti za pogorelee so prispevali nadalje: Gg. dr. Herman Pleinert, avstrijski konzul v Ljubljani, 500 Din (za Kočevsko Reko), Janda Galle Roza v Ljubljani 100 Din, Jenko Avgust, pekarna v Ljubljani, 200 Din, Hribar Dragotin, tovarna pletenja v Ljubljani, 500 Din, Kosler Josip v Ljubljani 1000 Din (za Kočevsko Reko), Kmetijske družba za Slovenijo v Ljubljani 500 Din, Kolinska tovarna v Ljubljani 500 Din, zbirka pri mestnem županstvu v Kranju 1045 Din, zbirka župnega urada v Sv. Joštu pri Kranju 350 Din. Doslej skupaj 3196 Din.

— **Vreme.** Vremenska napoved pravi, da bo deloma oblačno, toplo vreme in da nevihte niso izključene. Včeraj je bilo lepo samo v Splitu, drugod pa bolj ali manj oblačno. Včeraj smo imeli prvi vroč poletni dan. Maksimalna temperatura je znašala v Beogradu 33,7, v Skoplju 33, v Splitu 30, v Ljubljani 28,8, v Zagrebu 28, v Mariboru 26 stopinj. V Mariboru je zvečer nekoliko deževalo. Davi je kazal barometer v Ljubljani 763,3 mm, temperatura je znašala 18,4. Vse kaže, da se je pričelo pravo poletje, ki bo najbrž zelo vroče.

— **Zastupljalka baba Anujka pred sodiščem.** 17. t. m. se prične pred sodiščem v Pančevu senzacionalen proces proti zastupljalki babi Anujki iz Vladimirova, ki ima na vesti 10 umorov. Zagovarjati se bodo morale tudi kmetice in landleže in Vladimirova, ki so z Anujkinim trupom spravljale svoje moze s sveta. Baba Anujka čaka na razpravo popolnoma mirno. Trdi, da je nedolžna, čeprav so ji dva umora že dokazali, dočim obstajajo za ostale zločine le indicije. Anujka pravi, da je 93 let stara, ljudstvo pa trdi, da ima nad 100 let. Anujka je prava psihološka ugan-ka. Že leto dni sedi v preiskovalnem zaporu in je popolnoma zadovoljna. Še nikdar se ni pritožila. Je zelo zgovorna in rada pripoveduje o sebi. Pri zasliševanju je odgovarjala tako premišljeno in zvito, da je spravila sodnika večkrat v zadrego. Ima nenavadno dober spomin, kar je redkost pri ljudih v tako visoki starosti. Rada pove, da so jo obiskovali odlični gospodje iz Srbije, Rumunije, Madžarske in celo iz

Turčije. Pomagala je bogatinom in revežem. Spominja se imen vseh svojih klijentov, med katerimi so nemški aristokrati, rumunski bojarji in turški paše. Baba Anujka je izredno inteligentna. Govori 5 jezikov in je dobro podkovana v zgodovini, geografiji in literaturi. Medicinsko vedo ima, kakor pravi, v malem prstu. Bila je hčerka bogatega kmeta in je obiskovala zasebno šolo v Pančevu. Bila je tudi lepa in moški so ji radi dvorili. Omožila se je z bogatim kmetom, ki ji je pa kmalu umrl. Odtlej se je umaknila v samoto in je postala čudakinja. Živela je sama s služkinjo, ki je abnormalna. Del hiše ima preurejen v laboratorij. Njeno premoženje cenijo na več milijonov. V srednjem veku bi jo kot čarovnico zažgali na grmadi, danes pa predstavlja kriminalen tip, s katerim se bo ukvarjalo sodišče.

— **Mamutovi zobje.** Iz Osijeka poročajo, da kopljejo delavci oprekarne temelje za novo poslopje. Predvčeršnjim so našli dva velika zoba, ki tehtata vsak poldrugi kg. Strokovnjaki trdijo, da gre za mamutove zobe. Pred leti so našli na istem kraju dele mamutove lobanje.

— **Obsodba v ciganskem procesu.** Iz Bečkereke poročajo, da so bili obsojeni cigani, ki jih je vodil ropar Miša Radu. Zaslišanih je bilo mnogo prič. Cigani sami so priznali sodelovanje pri treh umorih in neštvisnih tatvinah. Ugotovljeno je tudi, da je bil pravi vodja ciganske roparske tolpe Barbu Laja, ki je pobegnil v Rumunijo. Policija ga je že trikrat ujela, pa vedno se je prebrisano in nevarnemu ciganu posrečilo pobegniti. Laja je organiziral svojo tolpo čisto po vojaško in je zagrozil vsakemu nepokornežu ali izdajalcu s smrtjo. Zaslišane so bile tudi vse prizadete in oškodovane stranke. Sodišče je dokazalo krivdo v 49 zločinih. Miša Radu je bil obsojen na 12 let ječe, ostali cigani pa na ječo od 4 mesecev do 10 let. Trije so bili oproščeni.

— **Vlomilci s kloroformom.** Iz Apatina poročajo o dveh velikih vlomih, pri katerih so se vlomilci posluževali kloroforma, kakor v velikih mestih. Vlomili so najprej v trgovino in stanovanje vdove Kovačević. Zjutraj se je vdova zbudila z glavobolom. Po celi hiši je smrdelo po kloroformu. Vlomilci so na dosedaj nepojasnen način najprej omamili vdovo in nato stanovanje popoloma oplenili. Iste noči so naleteli isti vlomilci poskusili vtiom v stanovanje vdove Vinter, ki se je zbudila in zločince prepoznala.

— **Usoda sleparskega čudodelca.** Iz Osijeka poročajo, da je pred nevi sedel na zatožni klopi tamošnjega sodišča 42letni cigan Milan Kapelac, ki je dobro znan v vseh vaseh Baranje in Bačke. Poznal ga pod imenom »čudodelni zdravnik«. V resnici je pa na naveden, toda zelo spreten mazač, ki je osleparil že mnogo kmetov in meščanov. L. 1921. je bil obsojen v Osijeku na 3 leta in nato v Požegi na mesec ječe. Ko je prišel iz ječe, je začel zopet izvrševati svoje »prakse« in slepariti lahkovernce. Zdravil je najtežje bolnike na ta način, da jih je prijel za roke, naredil nad njimi neko tajinstveno znamenje in jih blagoslovil z neko črno tekočino. Za honorar je zahteval večje vsote in je nato izginil. Tudi sedaj je prišel pred sodnike zaradi skličnih sleparij. Zagovarjal se je, da se mu je kot otroku prikazala Marija in mu naročila, naj zdravi ljudi. Bil je obsojen na 5 let težke ječe.

— **Pri sapeki.** krvnem prenapolnjenju trebuha, kongestijah, bolečinah kolčnih živcev, bolečinah v boku, zasoplenosti, hudem srčnem utripanju, migreni, šumenju v ušesih, omotici, poboitosti, povzročijo naravna »Franz-Josefovica grenčica izdatno izpraznjenje črevesa in osvoboditev od občutkov teženosti. Mnogi zdravniki uporabljajo Franz-Josefovo vodo tudi pri nadlogah klimakterijalne dobe z največjim uspehom. Dobi se v vseh lekarnah, drogerijah in lekarnah. 1/L

— **Doxa** — precizijske ure F. Čuden, Prešernova 1. 57-L

Iz Ljubljane

— **Ij Pregled in sigurnost mer in merilnih priprav v ljubljanski občini.** Mestni magistrat ljubljanski ponovno opozarja ljubljanske trgovce in obrtnike, da se vrši od 1. junija 1929 dalje po alfabetskem redu kontrola mer in merilnih priprav v ljubljanski občini. Vse podrobnosti so razvidne iz razglasa, ki je nabit na občinski deski in ki vsebuje tudi alfabetni vrstni red, v katerem se morajo posamezne stranke prijaviti z merami vred pri kontroli mer in dragocenih kovin. Pred Prulami 17. H kontroli je treba prinesiti uteže, tehtnice, dolžinske mere, tekočinske mere (ne steklenice!), bencinske žepke itd. sploh vse merilne priprave. Interesenti naj v lastnem interesu natančno preučijo ta razglas, ker se bo proti onim, ki ne bodo pravočasno poskrbeli za preizkus in žigovanje merilnih priprav, postopalo po čl. 33 zakona o merar. ki določa za zamudnike globo od 30 do 900 Din, odnosno zapor do 30 dni.

— **Ij. Sportno kopališče SK Ilirije.** Sobota: Ob 14 vse zasedeno, 1200 kopalcev, temperatura vode 23 stopinj. — V nedeljo: Dopoldne nad 1000, popoldne okoli 2000 kopalcev, temperatura vode 23 stopinj.

— **Pretožena tombola.** Ker se je premalo število tombolskih tablic prodalo, da niti društvo stroškov krilo ni, se je morala tombola Društva skrb za mladino preložiti. Odbor. 371-m

— **Ij Občni zbor in skupščina SPD.** Občni zbor glavne osrednjega odbora SPD v Ljubljani se vrši v sredo, dne 12. t. m. in ne 25. t. m., kakor je bilo v sobotni številki našega lista pomotoma objavljeno. Skupščina SPD za vsa društva je na sklicana za nedeljo dne 23. junija v Uniohu ob 10 uri.

— **Ij Policijska kronika.** Franju Gregorčiču, špediterju iz Maribora je bila ukradena med vožnjo v tramvaju z Glavnega kolo-

dvora do Glavne pošte črna listnina s 3000 dinarji. — Kristini Zbilj, ženi trgovca v Velikih Laščah, je bil ukraden na veselojnu 250 Din vreden slaminik, ki ga je za trenutek pustila pri paviljonu gospodarske zveze.

Ljubljana dolga vas

Prav dobra ideja, da ste določili v vašem listu prostor, ki ga lahko uporabljajo čitatelji za svoja javna izražanja. Precej se polemizira o oleditvi našega mesta, kar prica, kako rad bi se vsak meščan postavil pred tujci, češ, skromno mestce, toda lično in prijetno. Zal da bi moralo preteči še precej gnojnice po Ljubljani in strugi, predno bo Ljubljana res lična in za oko prijetna.

Dela, ki nas v tem pogledu še čakajo, bi lahko razdelili v dve skupini. V prvo in absolutno zvedljivo bi spadalo vse ono, kar se da napraviti z malenkostnimi stroški in s tem več dobre volje. Drugi del naj tvorijo stvari, katerih realizacija zahteva precejšnji denarni sredstev. Izmed navedenih nedostatkov naj si vsak podčrta one, ki so odvisni le od dobre volje. Setalco po Ljubljani se večkrat primeri, da obstane pri kakem predmetu, ki kvardi nekaj sloves našega mesta. Navajam le nekaj primerov, ki me bodejo v oči sleherni dan. Ako jih drugi izpopolnijo s svojimi opazkami, mi bo zelo drago. Javnim faktorjem pa bodi briga, da s. resno in z ljubeznijo zavzamejo za stvar.

V največji ponižnosti ali pa nesramnosti motri že nekaj let ob Aleksandrovi cesti kiosk, ki je služil nekaj svetlobni reklami. Tujec bi mislil, da gojimo v njem globoke kot v Benetkah, ampak le na bolj primitivni način. Primerilo se mi je, da me je vprašal, za naše pokrajinske lepote zelo navdušen tujec: »Was ist das?« Odgovarjam: »Das ist...« (moral bi reči »Unsere Indolenz«), zato prosim, proč s to podrtijo. Sploh se pa mora dotična parcela zazidati s kako reprezentančno stavbo, potem šele moremo trdit, da je cesta, ki nosi ime našega kralja, res vredna tega imena. Večkrat se pojavljajo glasovi, o firmi Kastner & Ohler, ki izriva iz obsežnih lokalov domače trvdke (Suttner, Emona). Najlepša prilika se lahko da trditi, da si postavi lastna palača in se širi v svoje zavodstvo in tudi ono kozmopolitno. Za gotov plus naj priloži tudi kak minus. Mi se pa znebimo plank na promenadi.

Skoro vsakega privede pot v Selenburgovo ulico. Prijazen kos stare Ljubljane. V neki hiši je nameščeno vse polno trvdk. Starinsko prijazno so izložbe, včasih se oglasi radioaparati trvdke Bergodac & Cie. Omet odpada, hiša kaže rebra vsepovsod. V kaki dolgi vasi bi se potrpeli z njo, magari tudi na periferiji, nikakor pa ne sredi mesta. Hiša mora biti zelo rentabilna, ker so razven v pritičju tudi v nadstropjih skoro sami poslovni lokali. Zato bi lastnik lahko dal par stotakov, da se hiša vsaj od spredaj pobeli, ako že ne more utrpeti par tisočakov, da se vsaj fasada malo popravi. Skoro gotovo jo pa misli v kratkem poprdeti, zato se obotavlja z renoviranjem. Tudi prav.

Kaj pa Figovec? Znotraj je ob četrtinki cvička in kranski klobasi prav »gemütslich«, česar pa ne morem trditi o zunanosti. Stava izgleda kot bi se ob potresu leta Gospodovega 1895 pogreznila v zemljo in da štrli le še streha iz tal. Bajta, četudi zgodovinska radi Smoleta, ne more stati na kraju, ki je radi avtobusne frekvence postal pravo zbiralšče prometa in je tolikega pomena kot kolodvor. Trg ima krog in krog res reprezentativne stavbe; Figovec pa izgleda kot kakšen »akela« med »bernardinc«. Mislim, da obstoja nekaka zapuščenka klavzula. Koliko let še?

Od prometnih cest je najbolj potrebna preureditev Gosposvetske, to je praga od Figovca do velesajezne. Ker je dozdano letos kopališče Ilirije, bo dotok občinstva še večji. Zato uredite progo vsaj toliko, da dobi robnike, da se ve, kje začenja cesta in kje je hodnik. Sicer je pa popolna regulacija očitno na vrsti in ni potrebno na nujnost in potrebo posebno opozarjati.

S tem, da je končala debata v Zvezdi, pa še ni rečeno, da mora prav vse ostati tako kot je bilo. Predvsem mislim prazen podstavek Radeckijevga spomenika z razdrto ograjo, ki smo se ga od prevrata dalje že nagledali! Če pa mora neobhodno ostati kot dragocen spomin, naj pa nosi par lončkov kranskih n.geljnov in magari še roženkrav. Svetujem, da pride voznik s par konjiči, reče »hi hot« in odpelje kameno, kamor že. Podstavek naj izgine, preureditev Zvezde v moderni smeri naj se izvrši kadar bo čovoli denarja, in trg obzidan s pomensimi stavbami, ne pa s takimi pritlikavimi hišicami, kakor jih ima zdaj!

Kakšna čudna mentaliteta za napredek v mestu vlada med nami. »riča najbolj pred tedni razširjena verzija«, da se umakne kavarna »Emona« graški trvdki Kastner & Ohler. Če sploh reflektiramo na tujski promet, mora tako reprezentančna kavarna ostati. Ne podirajmo še tega, kar že imamo.

Regulacija Ljubljane stoji že dolgo vrsto let na mrtvi točki. Dokler se v tej stvari nekaj ne ukrene (ampak ne s ciniznjem, nego s temeljitim delom) ne pomaga

Kupujte pri trvdkah, ki inserirajo v „Slovenskem Narodu“!

nič vse moderniziranje, regulacija cest, stavb etc. Dokler teče skozi Ljubljano gnojnica namesto čiste vode, ne govorite o higijeni in lepoti mesta. Prekrasen je razgled na Grad, ko stopaš po Prešernovi ulici proti frančiškanskemu mostu. Ponosen stopam kraj tujca, ko mu berem z obraza presenečenje nad lestim pogledom. Prizadevam si voditi ga čez most kolikor mogoče po sredini, da ne vidi — v strugi cap, starih škarpov itd. Za prijeten duh nas lahko zavidajo tudi znane pariške tovarne parfumov. Škoda, da se kapitalisti ne zanimajo za ceno eksploatacijo. Strokovnjaki pravijo, da Grubarjev kanal silno trpi od pritiska vode, ki je vsa usmerjena le v Grubarjev kanal. Govore celo o nevarnosti, da voda izpodkopa betonirano obrežje. Če je dotičnim faktorjem, ki so za to odgovorni, vseeno, prosim izvolite počakati še par let, se bomo vsaj prepričali, kako velike sile lahko razvije pohlevna Ljubljana. Debat o tem bi bila važnejša in hvaležnejša, nego o Zvezdi. Želim, da nam strokovnjaki javno poljasi svoje mnenje in tudi občinski očetje, ki morajo biti o tem poučeni, kak člančič napišejo.

Odstranite vse spomine na bivšo svetovno volno v podobi razpadlih barak, vsaj tistih, ki stoji ob glavnih cestah. (Pred kolodvorom, ob Dunajski cesti, ko zavije pot za Bežigrad.) Poklonite tistih par trhljih desk revežem in prostor bo čez nekaj dni čist.

Z veseljem opažamo, da so tramvajski vozovi postali nekoliko elegantnejši in primernejši za mesto, odkar so jim nabavili že zdavnaj prepotrebna zaščitna okna na obeh koncih. Če bi se spomnili na to že par let prej, bi bilo še boljše. Zadovoljni smo pa le, četudi je »last not least«. Vendar se je ta novost izvedla le na nekaterih vozovih. S pričetkom pomladi se je pa delo naenkrat ustavilo. Zakaj to? Najbrž zato, da se bo koncem naslednje zime zopet lahko nadaljevalo.

Nova regulacijska črta Dunajske ceste

Velesajezni gospod doktor!

Delstvo, da železnica uporablja vedno bolj državno Dunajsko cesto za svoj promet, je že deli časa tako neznosno, da je tu res potrebna remedura.

Rešitev tega vprašanja je pa kakor za Dunajsko cesto tudi za druge mestne prelaze v mestu važna. Zato je treba urediti pereče vprašanje splošno in ne samo v enem primeru. Vedno pa bi bilo vpoštevati položaj mesta v tem smislu, da je mesto faktor, ki ima tu odločevati nasproti privatnemu podjetju, železnici, ki je končno le neke vrste prometno sredstvo, katerega obseg je zavzel sedaj take dimenzije, da ga sedanja trasa in krajevne dimenzije več ne zmorejo. Odločilno besedo v železniških zadevah ima sicer državna oblast, vendar pa ista v enakih zadevah mestni občini ne more odločiti v njeno gmotno in moralno škodo.

Dokim se je promet preko Dunajske ceste dolgo vrsto let neovirano vršil, ga je začela ovirati južna železnica s tem, da je pričela s trajnim premikanjem in razdiranjem vlakov preko ceste in s tem ob vedno zaprtih rampah ogroziti normalni javni promet.

Pomnožil se je sčasoma tudi osebni in tovarni promet, tovarni vlaki so dobili veliko število vagonov tako, da je vse to povzročilo stagnacijo cestnega prometa v takem obsegu, da je že skrajni čas, da se to pereče vprašanje reši.

Glavni krivec teh razmer je torej železnica, ne pa mesto. Zato je tudi v prvi vrsti

dolžnost železnice, ne pa mesta, da napravi temeljito remeduro. In železnica mora seveda nositi tudi vse stroške.

V tem smislu bilo bi rešiti prvi in bistveni del tega vprašanja.

Tu je seveda več možnosti. Naprava nad- in podvoz na vseh prečnih cestah, poglobitev sedanje trase železnice, ali pa kot radikalno sredstvo preložitve sedanje proge. Nad- in podvoz bi zahtevala od mestne občine velike denarne in prometne žrtve, kakor kaže že odobreni načrt. Sredi mesta pa bi imela nad- ali podvoz, kar bi kazilo sliko mesta in mu ne bilo v kras. S tem bi tudi ne bilo rešeno prometno vprašanje. Poglobitev sedanje železnice bi bila za mesto ugodnejša, otežkočila bi pa kanalizacijo mesta.

Preložitve železnice z ohranitvijo sedanje kolodvora za osebni promet bi bila torej edina in radikalna rešitev, ki bi končno ne presejala stroškov sedanega načrta, katerega bi bilo itak raztegniti na vse prelaze železnice.

To bi bilo načelo, pa katerem bi se imelo reševati železniško vprašanje in bi morala železnica nositi ne samo stroške, ampak tudi vso odgovornost. Da bo pa mogoče to načelo tudi vzdržati, je potrebno, da se sklep občinskega sveta razveljavi, oziar akt gradbene direkcije vrne in ponovno obravnava. Tedaj bo tudi mogoče dati stavbno dovoljenje onim, ki žele ob Dunajski cesti zidati hiše.

Na naslov mestne plinarne

Nobenega dvoma ni, da je plinarja za Ljubljano velikega pomena in da smo tudi že pri nas toliko napredovali, da si gospodinjstva brez plina skoro ne moremo misliti. V Ljubljani konzum plina hitro napreduje in število privatnih strank, ki imajo plinove peči v kopalnicah in plinove štedilnike v kuhinjah, je od leta do leta večje. Toda porast konzuma plina ima žal tudi svojo slabo stran in tu bo potrebna remedura.

Zadnje čase se namreč dogaja, da privatne stranke, ki imajo plinove štedilnike, čez dan skoro ne morejo kuhati, ker plin tako slabo gori, da je treba kosilo kuhati po več ur. Zvečer in ponoči pa gori plin zelo dobro, kar prica, da plinarja čez dan ne more dajati privatnim strankam dovolj plina, ker obratujejo le njim razma podjetja. Morda tiči vzrok že drugje, toda prizadete stranke, ki se seveda ne spoznajo na obratovanje plinarne, imajo vtis, da čez dan plina primanjkuje. Mestna plinarja bo morala v tem pogledu nekaj ukreniti. Plinova peč in plinov štedilnik ne prideta do veljave, če plin slabo gori in če se mora gospodinja po več ur mučiti, predno je kosilo skuhano. Prosimo mestno plinarno, naj se zanima za ta nedostatek in ga po možnosti čim prej odpravi. — Več strank.

Mestnemu fizikatu

Pišejo nam: Že nekaj mesecev čakamo, a ne dočakamo. Prisiljeni smo torej javno prositi mestni fizikat, naj pride na mesto pred mestno kopel Kolesajo, da se prepriča o ustudnem, neznošenem smradu, ki prihaja iz Gradaščice in okužuje zrak vse okolice. Smrad povzroča gostilniško stranišče, katerega cev je primitivno izpeljana tik kopališča v potok. Pri nizki vodi gleda polovica odvajalne cevi iznad vode, tako da imajo plini prosto pot v ozračje in da se blato potasi plaz po vodi navzdol. Ker se pod lesenim mostom pere in se le kakih 50 m nižje kopeljejo otroci, pa tudi odrasli, je ostudnost Gradaščice naravnost zdravju škodljiva.

Baje hočejo, zdaj šele, cev poglobiti v strugo. Ali bo to higijensko? Blato obleži dolgo na dnu in bo voda trajno okužena. Prosimo, da se nemarno končno temeljito odpravi a tako, da bo boljše, ne še slabše.

Sosed.

Barataud obsojen na dosmrtno prisilno delo

Kakor smo že poročali, se je moral te dni zagovarjati pred poroto v francoskem mestu Limoges Charles Barataud, ki je umoril svojega šoferja in svojega prijatelja. Sodišču se ni posrečilo točno dokazati prvega umora, glede drugega se je pa Barataud izgovarjal, da je hotel umreti skupno s svojim prijateljem. Porota je priznala obtoženo olajševalne okolnosti in obsojen je bil na dosmrtno prisilno delo. Vdovi umorjenega šoferja in njenima dvema otrokoma je sodišče priznalo četr milijona frankov odškodnine. Barataud eq namreč zelo bogat mož.

Razglasitev obsodbe je vzbudila med prebivalstvom silno ogorčenje, ker so bili ljudje prepričani, da bo Barataud obsojen na smrt. Pred sodiščem je čakalo več tisoč radovednežev. Ko je bila sodba razglasila, je začela množica demonstrirati. Ljudje so kričali: Proč z buržoazno pravico! Skušali so prodreti v sodno poslopje, toda straža jih je zadržala. Zvečer, ko so se delavci vračali iz tovarn, so se demonstracije ponovile. Velike množice delavcev, med katerimi je bilo mnogo komunistov, so se zbrale pred jetnišnico, ki so jo hotele naskočiti. Policija je bila na demonstracije že pripravljena, toda na pomoč je morala poklicati orožništvo in republikansko gardo. Z združenimi močmi so hoteli razgnati demonstrante, kar se jim pa ni posrečilo. Demonstracije so se nadaljevale pozno v noč. Ranjenih je bilo mnogo orožnikov in demonstrantov.

V Interesu domačega mira. — Kaj bova počela drevi, draga ženica? Ali ostaneva doma? — Ne, hudi kašelj imam, poidiva torej v gledališče.

August Blanche:

Na valovih strasti

Roman

— Ne, gospod vojvoda, — je vzdiknil Géronnière, — ... motite se. Takoj se mi je zdelo, da tu nekaj ne bo v redu. Čudim se samo, da je pisava tako zelo podobna vaši. Takoj sem tudi mislil, da morate imeti tajnega sovražnika, ki je pisal to pismo hoteč z javnim škandalom uničiti prijateljsko razmerje med nami. Upam pa, da se mu zloben naklep ne bo obnesel. Adelaida je še otrok in zato ji morate oprostiti.

— Oprostil sem ji, — je odgovoril vojvoda, — toda njeno sumničje, čeprav samo kratko, je za vedno pokopalo prijateljstvo med nami.

— A naši sovražniki bodo triumfali! — je vzdiknil bankir ves iz sebe.

— Ne, to se ne sme zgoditi.

— Pismo je še v mojih rokah, — je nadaljeval vojvoda. — Lahko bi ga uničil in odstranil edini dokaz svojega dozdevnega zločina. Toda nočem ga sežgati. Vzemite ga, monsieur Géronnière. Imeli boste orožje proti meni, — je pripomnil smeje.

Bankir je vzel pismo, ga raztrgal na drobne kosčke in jih razmetal po tleh. — Nesrečnež! Kaj počenjate! — je vzdiknil vojvoda in pobral raztresene kosčke usodnega pisma. — Pripravili ste nas ob edino sredstvo, s katerim bi mogli razkrinkati in kaznovati lopova, ki je ponaredil moj podpis.

— Kaj res mislite, da bi mogel spraviti v javnost ta škandal? — je vprašal bankir. — Ne smete pozabiti, da bi naši sovražniki planili na to kost in jo začeli navdušeno glodati. Pri prvem napadu poraženi se nam osetijo pri drugem.

— Iztrgali ste velikega grešnika iz rok pravice, monsieur Géronnière, — je dejal vojvoda smeje. — Niste ga iztrgali iz mojih rok. Moje orožje ga najde, na naj se še tako skriva.

— Vi, vojvoda de Beaudreil, da bi oskrnili svoj meč s krvjo takega lopova! — je vzdiknil bankir ogorčen. — Tega pod nobenim pogojem ne dovolim. Adelaida, stopi bliže! — je nadaljeval in prijel nečakinja za roko. — Stopi sem in prasi vojvodo, naj ti oprostí, da si ga tako grdo sumničila. Prepričan sem, da ti bo oprostil. Raje bi dal polovico svojega premoženja, nego dovolil, da bi ta dogodek vplival na naše načrte za skupni blagor. Nič na svetu ne more preprečiti, da bi vaju jutri ne odpeljal k mairu, od tam pa v cerkev sv. Magdalene.

— Jaz pa ne pojdem jutri niti k mairu, niti v cerkev sv. Magdalene, — je dejala Adelaida in iztrgala roko iz striceve.

— Adelaida! — je vzdiknil vojvoda, — ne umazite si ust s takim sklopom. Saj sem že rekel, da vaše sumničje ne obeta nič dobrega v zakonu in da je zato vsaka vez med nami izključena.

XVII.

Place de la Concorde.

Place de la Concorde je najlepši trg

Pariza in morda najlepši okraj na svetu. Sredi trga se dviga 80 čevljev visoko obelisk iz Egipta, ki izvirja iz dobe kralja Sesostisa. Tritisoe let ga je ogrevalo afriško sonce. L. 1833. so ga pripeljali v Pariz in v treh letih je postavil mehanik Lebas ta ogromen monolit, poln hieroglifov na primernem podstavku sredi dveh vodometov, ki skrbita, da se vznožje znamenitega obeliska noč in dan peni pod močnimi curki čiste vode.

Ce stojimo pri obelisku, imamo na vzhodu park in grad Tuilerije, na levo Elysejska polja z Arc de triomphe v ozadju, na jugu reko Seino, kjer se dviga na drugem bregu nasproti Pont de la Concorde, palača francoskega parlamenta. Nad njo se vidi kupola Hotela des Invalides, ki se boji nad grobnico Napoleona I. in 4000 invalidov. Na severu, med dvema krasnima palačama, med palačo mornariškega ministrstva in Hotelom de Crillon, vidimo ulico Nationale, katere ozadje tvori cerkev sv. Magdalene s svojo krasno fasado in stebri.

Place de la Concorde je bil 28. decembra 1847, istega dne, ko se je sestal parlament, poln ljudstva in vojaštva. Vojaštvo je stalo v dveh dolgih vrstah od parlamenta proti Tuilerijam. Na nasprotni strani je valovilo morje ljudskih množic. Tri četrtine ogromne množice so tvorili delavci brez dela, brez vsakdanjega kruha. Tako ljudstvo ne gleda prijazno lepih kočij, lakajev v livreh in dobro rejnih konj.

Krasna kočija se je pomikala počasi med množico proti parlamentu. Ne dvomimo se je peljal v nji kak član večine v parlamentu, kajti član večine nara se nikoli ne pelje v taki kočiji.

— Kdo se pelje v tej kočiji? — je vprašal delavec bledga, izmučenega obraza.

— Ne poznam ga, — je odgovorila druga žrtev brezposelnosti. — Čakaj no, morda ga pa poznam. Seveda, najbrž bo minster, ki se pelje v parlament, kjer bo govoril in glasoval proti zvišanju delavske mezd. Jutri pa kupi palačo na boulevardu des Italiens za denar, ki ga je ukradel iz državne blagajne ali pa dobil kot nagrado zato, da je dovolil drugim oplentiti jo.

— Je že dolgo tega, ko se je peljal kralj v parlament? — je vprašal na drugem kraju trga lepo oblečen gospod svojega sosed.

— Pred dobro uro se je peljal mimo in vsak čas se mora vrniti, — je odgovoril sosed.

— V parlament se je peljal z običajno parodo, je-li?

— Seveda. Sprejaj je jahalo šest karabinerjev z nabasanimi pištolami.

— Za njimi pa šest kerasirjev z golimi sabljami.

— Kočijo je spremljalo dvanaest vojščakov s sulicami.

— A za kočijo je jahal cel eskadron kerasirjev, pripravljenih vsak hip navalliti s sabljami na množico.

— Seveda, kakor vedno.

— Tako se vozi najboljši republikanec, kakor je nazval Lafayette juljskega kralja.

— A v špalirju je štiri tisoč bajonetov.

— Kako bi mu jih primanjkovalo, saj jih je poslal 30.000 jezuitom v Svico.

— Aha! Bravo! — so kričali lačni delavci.

— Tiše! Pazite, da vas ne slišijo mestni seržanti.

— Eh, eva ga, že prihaja.

— Umaknite se, prosim!

— Odkrijte se!

Množica se je umaknila visokemu, debelohastemu možu lepega, malo preveč samozvestnega obraza. Oni, ki so stali v prvih vrstah, so se odkrili v znak simpatije in spoštovanja.

Kljub svojemu ponosu je mož odzdravil zelo prijazno, kar je pričalo, da mu je mnogo lažje na popularnosti.

Popularni mož se je ustavil, čim je zagledal mladega moža v bluzi, katerega se je bilo posrečilo preriniti se do njega.

— Monsieur Armand, samo trenutek, prosim! — mu je zasepetal na uho.

— Izvolite, monsieur, — je odgovoril Armand in se nizko poklonil.

— Pojdite torej z menoj.

— Ze grem.

Gospod in mož v bluzi sta se prelinila skozi množico in se ustavila šele v rue Rivoli, kjer sta se ozrla na vse strani, boječe se, da bi ju kdo ne slišal.

— Ste dobili pismo, katero sem vam poslal dopoldne? — je vprašal gospod.

— Ne, že od ranega jutra me ni bilo doma, — je odgovoril Armand.

— Torej je vzel sluga pismo s seboj, kajti prepovedal sem mu pustiti ga pri vas, če vas ne bo doma. Dobro, da sva se srečala.

— Kaj bi radi, monsieur?

— Nocoj vam pošljem dva nova zaboja.

— Razumem.

— Pridem o polnoči.

— Dobro. Nocoj ne pojdem spat.

— V enem so izborne lovške puške.

— Dobro.

— Drugi je poln smodnika. Bodite torej oprezní, ko ga boste sprejemali in odnašali.

— Da, monsieur.

— O tem sem vam pisal. V pisnu je bilo pa še nekaj drugega.

— Namreč?

— Da morate odpotovati, monsieur Armand.

— Odpotovati? — je ponovil Armand, ki te vesti ni bil nič kaj vesel.

— Jutri, najpozneje pojutrišnjem.

— Kam pa moram odpotovati?

— V Lyon in druga mesta, ki so v zvezi z nami. Toda o tem se pomeniva jutri, če se odločite za potovanje. Ogenj se bliža smodniku. Vsak hip lahko podkop eksplodira.

— Ali prihajate iz parlamenta, monsieur?

— Da.

— Ste slišali prestolni govor?

— Da.

— Ali smem vprašati...

— Kakšen je bil prestolni govor?

Radi bi vedeli, kakšna je rokavica spora, ki jo je vrgel kralj ljudstvu k nogam?

— Kaj je to rokavica spora?

Kdor oglašuje, ta napreduje!

Gartner obsojen na 12 let težke ječe

V soboto je bila zaključena senzacionalna porotna obravnava proti morilcu lepe Egiptanke Džidži — Porotniki so glavno vprašanje glede umora soglasno potrdili

V četrtek in petek se je nadaljevala na Dunaju senzacionalna obravnava proti morilcu lepe Egiptanke. Sodišče je zasliševalo priče in čitalo protokol. Gartnerja so opisovali vsi kot pustolovca, ki je zelo lakomen na denar. Tičal je vedno do vratu v dolgovi, kljub temu je pa razmetaval denar. V petek so čitali številne pismene izjave prič. Prva Gartnerjeva žena je izpovedala, da se mož nikoli ni znal obvladati, da je opetovano razbijal pohištvo, živel je zelo nesolidno in na dan je pokadil najmanj 90 cigaret. Njegova sestra pravi, da se ji brat nikoli ni zdel normalen. Bil je zelo ljubosumen in izredno erotičen. Nekoč je videl na Dunaju na cesti neznan damo, ki mu je bila na prvi pogled všeč. Sledil ji je v Pariz in zapravil nad 15.000 D. Prečitali so tudi pismo nekega Gartnerjevega upnika, naslovljeno na Džidži. V tem pismu je označen Gartner kot navaden slepar, ki išče v Džidži le novo žrtev. Mati umorjene, gospa Muheb, je izpovedala, da se hčerka ni hotela poročiti z Gartnerjem in da ga je dosledno odklanjala. Ko jo je nekoč Gartner zasnil, je zaklicala materi, naj se pazi, ker ni izključeno, da ima v žepu revolver. Gartner se pa ni dal ugnati. Nepristano je nadlegoval Džidžino rodbino in nekaj dni pred umorom je Džidži po telefonskem pogovoru z njim izjavila, da je zelo vesela, da je sklenil odpotovati z Dunaja.

Zdravnik, ki je obduciral truplo, je izjavil, da je bila Džidži večkrat zadeta in da jo je zadnja krogla zadela od zadaj v koleno, kar prča, da je pred morilcem bežala. Gartner se je svoji žrtvi vedno bolj približeval, zadnji strel je padel iz neposredne bližine. Strel v srce je bil sicer smrten, vendar je pa Džidži živel še kakih 10 minut in prestala je grozne bolečine. Izjava sodnega psihijatra, dvor. svet. dr. Höwela, je bila za Gartnerja porazna. Dr. Höwel je izjavil, da je Gartner umoril Džidži pri popolni zavesti. Naslikal ga je kot zelo surovega človeka. Najzanimivejša Gartnerjeva lastnost je razuzdanost in v tem pogledu se Gartner ne razlikuje mnogo od živali. Gartner je degeneriran tip z etičnimi defekti, ni pa duševno bolan in umor je izvršil pri popolni zavesti.

Zagovornik je predlagal, naj bi psihijatri obtoženca ponovno preiskali. Sodišče je pa predlog odklonilo. V soboto dopoldne in popoldne sta govorila državni pravdnik in zagovornik. Popoldne je bil proces končan. Državni pravdnik je zahteval najstrožjo kazen, češ, da je Gartner namenoma umoril svojo ljubico in da se je na umor pripravil, ker je spoznal, da so splavale njegove nade glede Džidžinega denarja po vodi. Nasprotno je pa zagovornik trdil, da obtoženec ni vedel, kaj dela, ker je bil ves zmeden, ko ga je Džidži kot snubača odklonila.

Senat je stavil porotnikom pet vprašanj, glavno glede umora, eventuelno glede zlobnega namena pri umoru z eventuelnim vprašanjem glede uboja za primer, da bi porotniki glavno vprašanje zanikali. Dodatno vprašanje se je nanašalo na eventuelno duševno zmedenost in končno glavno vprašanje na nedovoljeno nošenje orožja, kajti Gartner ni imel orožnega lista. Zagovornik je zahteval posebno vprašanje glede popolne pijanosti, toda sodišče je njegove predlog odklonilo, ker Gartner ni trdil, da je bil popolnoma pijan.

Porotniki so glavno vprašanje glede umora potrdili z 12 glasovi, dodatno glede zlobnega namena z 9. vprašanje glede uboja so soglasno zanikali, vprašanje glede nedovoljenega nošenja orožja pa soglasno potrdili. Na podlagi krivdoreka porotnikov je bil Gartner obsojen

na 12 let težke ječe,

poostrene s postom ob vsaki obletnici umora. Obsojeni je reagiral na obsodo s komedijo, češ, da rad trpi, ker se zaveda, da ga je Džidži ljubila. Ta izjava je vzbudila med občinstvom splošno ogorčenje. Čuli so se klci: Fej! podli komedijant! Ogorčenje je bilo tako veliko, da je moral predsednik prekiniti čitanje obsode in dati izprazniti dvorano.

Najboljše, najtrajnejše, zato najcenejše

Dva vzroka. — Gospod šef, prosim, da mi zvishate plačo. Za to prošnjo imam dva vzroka.

— In sicer?

— Žena mi je rodila dvojčke.

— Stavbenik pri izpitu.

— Kakšen sistem bi si izbral, če bi morali napraviti osnutek za zgradbo državnega poslojpa?

— Protekcijski sistem

Hud poper.

— Vi ste prekosili celo boga, je dejal Busoni, mlademu skladatelju, ko mu je zaigral svojo kompozicijo.

— Toda, prosim vas, ... je jecljal počašeni skladatelj v zadregi.

— Da, bog je ustvaril svet iz kaosa, vi ste pa ustvarili kaos.

Pšenična kava

Vidreva kava, ki jo je pred vojno razpolagala tudi v Sloveniji, česa, vidreva Vidra iz Prage, se še marsikdo spominja. Vidra je tudi izdajal znani časopis »Domači prisaheci«. Vidreva kava je pšenična kava in se sedaj zelo priljubljen na Celici, v Jugoslaviji se radi vidrevo pšenično kavo. V Beogradu se izdeluje po isti metodi kot Vidra na Celkem pšenična kava.

»JAVA« Bivši naročniki Vidreve kave v Jugoslaviji bodo brez dvoma radi na ročevati »JAVA« pšenično kavo kar vedo kako izvrstna je pšenična kava.

Pšenična je najzdravnejše žito, je bolj nego večina ali z. iz pšenice se dela najboljša moka, najboljši kruh in tudi najboljša kava. Kava iz pšenice je boljše nego iz ječmena ali rži.

»Java« pšenična kava je izdana iz lope Banatke pšenice po preizkušeni moderni metodi.

»Java« pšenična kava je izvrstna, zelo redna, izdana, to sebi okusa.

»Java« pšenična kava ne vsebuje snovi in aroma, temveč krepilo in duha. Je primerna zdrava hrana za otroke in odrasle, za slabotne in čvrste, za duševne in telesne delavce.

»Java« pšenična kava je zelo okusna ter jo z užitek pije vsak, tudi tisti, ki sicer ne mara kave.

»Java« pšenična kava je zelo izdana, se je ne sme preveč zabuhati in je torej zelo po cen. Razumna, stidljiva gospodinja uporablja torej le »Java« pšenično kavo.

»Java« pšenična kava ima okus kakor prava kava. Za otroke se kuha sama, za odrasle tudi sama ali pa kot pripratek k pravi kavi.

»Java« pšenično kavo razpoložljivo po pošti v zavojih po 5 kg za 70 Din, Če se denar naprejš pošte ali pa po povzetju za 75 Din. Povzetje je 5 Din dražje. Poštinao plačamo mi.

Vsakemu 5 kg zavoju »Java« pšenične kave je kot darilo pridana lepa skodelica za kavo.

Če hočete biti res dobro kavo in po cen, naročite »Java« pšenično kavo. Kdor pošlje, je zadovoljen in nam včas odločeno. Priporočite se na naročite »Java« pšenično kavo!

Priporočajte »JAVA« pšenično kavo svojim znancem: Kdo pridobi deset naročnikov, dobi en 5 kg paket »JAVA« pšenične kave brezplačno in pošte nima preste.

Pržiona kafe

»Java« K. D.

Beograd, Lomina ulica 11 c

56-L

Vozni red.

Avtobusproge Ljubljana—Vranks in obratno:

Odvoz iz Ljubljane izpred Figovca dnevno ob 7.30, 11.55, ob delavnikih ob 16, ob nedeljah in praznikih ob 15. maja do 15. nov. ob 20.30. Avto vozi po Dunajski cesti ter postaja na Ježici, Crnuče, Trzin, Domžale, Vir, Dob, Prevoje, St. Vid, Lukovica, Trdnjava, Krašnja, Loke, Blagovica, Trojane, Motnik, Ločica in Vranks. Odvoz iz Vrankskega 5.45, Blagovica 6.30, 12.35, ob nedeljah in praznikih ob 17.10.

Vozila so prvovrstna z 20 do 30 sedeži, komfortno urejena ter vožnja sigurna. Posebni izleti po dogovoru. Priporočate se

Avtobus podjetje Adamčič & Suterič

Masiranje s Crème Simon je za obraz božanje. Ker ni ne suha ne mastna nego popolnoma voljna, naglo prodre v kožne znojnice.

CRÈME SIMON

ozivlja vrhni del kože, je napravi voljno in povzdigne naravni lesk vaše polti.

Način uporabe: Razgrnite jo po še mokri koži potem, ko ste napravili toaletto. Masirajte nalahno, da prodre v znojnice, potem pa osušite z brizgačo.

PUDEK & MILO SIMON - PARIS

Makulturni papir

kg à Din 4

prodaja uprava »Slov. Naroda«

Opozorilo!

Vsako slabo ponarejenih kemikalij Vsi razmnoževalci Opolograph maže in daje umazane in nejasne odlike. Prinesite aparat k meni, da ga vam zopet uredim, in to brezplačno. Za dobro delovanje aparata jamčim, ako boste kupovali Preservat in Fixat z varstveno znamko Globus pri

Prod. Baraja, Ljubljana, Šalensburgova ulica št. 6
Glavna založba in samoprodaja original Opolographa.

Zanesljiv pomoček za nego las

Z rabo na novo iznajdene francoske pomade »MISEL« se ustavi izpadanje las, svinjane las, površje se izgubljene lasje, odstranijo se vsi pojavi, ki zaradi njih lasje izpadajo in sive. Uspeh je zanesljiv pri 60 do 160 gramih, kakor se so že komu dalj časa sive ali izpadali lasje.

Cene s dostavitvijo vsakemu naročniku na dom: 60 gr 115 Din, 80 gr 150 Din, 100 gr 185 Din, 160 gr 290 Din.

Vsakemu naročniku priložimo garancijo za poplate uspeh za ta lek. Za slučaj, da bi ne bilo uspeha, vrzemo denar in poravnamo vse stroške.

V izsestavu pošljite po povzetju Depe za Jugoslavijo pomada »MISEL«.

Beograd, Vasiņa 8. — V Beogradu prodaja točkarna Defini, Knez Mihajlova 1.

Mali oglasi

Vsaka beseda 50 par. Plača se lahko tudi v znakah. Za odgovor znakom! — Na vprašanja brez znakom ne odgovorjamo. — Najmanjši oglas 5 Din

Palačo v Zagrebu

na najlepšem in najprometnejšem mestu prodam ali zamejam za večje gozdno posestvo v Sloveniji. Ponudbe na dr. Kozjak, Zagreb, Berislavičeva ulica 7. II. 1253

OD FILMA!

Pot k filmu!

Vse strokovne informacije, pojava in nasvete iz torišča filma posreduje »KOMPAS«, reklamna in posamejna pisarna Beograd, poš. pretinac 433. Prospekti zastoni, ako priložite znakmo. 1252 V FILMU! ZA FILM!

Natakarico

tudi začetnico z nekaj kavcije, ki bi pomagala tudi v kuhinji, ter

trgovsko vajenka

obe s popolno oskrbo v hiši, sprejemem takoj. Predpogoji: pridnost in poštenost. Ponudbe na I. M. Salamon, gostilna in trg. z mešanin blagom, Zbeleva pri Poljanah. 1255

Redka prilika

eksistence

Zaradi bolezni prodam inventar delikatesne in kuhinjske trgovine, mesnice in točenja pijač. Lepo trgovske prostore z električnim pogonom je zajedno prevzeti in dalje poslovati. Pojasnila daje M. Radej, trgovina, Varaždin. 1256

Pozori

Mesarski lokal z inventarjem in stanovanjem dam v najem. Lokal je na prometnem kraju, kjer se lahko izvršuje dobro kdoča mesarska in prekajevalska obrt. Nalov v upravi »Slov. Nar.« 1251

Gostilno in pekarijo

oddam takoj v najem event. tudi samo gostilno. Odda se samo zmožni osebi. Mevželj, Mokronog. 1254

Lipovino in jelševino

bi kupila v plohih trvdka

Julio Fischer & Co., Sušak

Trgovski pomočnik

manufakturne in mešane stroke, obenem izurjen carinski deklarist, 28 let star, zmožen treh jezikov, želi službe. Ponudbe pod »Slov. Nar.« na upravo »Slov. Naroda«. 1242

Gostilna

v lepem industrijskem kraju in le- sa bogati okolici, jako primerna za lesne trgovce, se prod. Zno- nadstropna hiša v najboljšem stanju s prav lepimi sobami, z lepim zemljiščem in gozdom, leži na sredi trga. Vprašanja pod »Posvetje« dalje poslovati. Pojasnila daje M. 1227* na upravo »Slov. Naroda«. 1227

KLAVIRJI

Predno kupite klavir, ogledajte s. mojo zalogo prvovrstnih klavirjev. Prodaja najceneje in na najmanjše obroke. Izposojevalnica WARDINEK, Ljubljana, Gregorčičeva 8. v